

**CONCEPTVERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE BEHEER,
GEHOUDEN OP 2 JULI 2009 IN HET STADHUIS TE HAARLEM**

Aanwezige leden en plaatsvervangende leden:

De heren W. Catsman (CDA), P. Heiliegiers (VVD), R. Hiltemann (SP), J. van den Manakker (SP), C.J. Pen (CDA), S. Vrugt (Actiepartij), C. de Vries (Partij Spaarnestad), L. Mulder (GroenLinks) v.a. 18.20 uur en de dames P. Bosma (VVD), T. Hoffmans (GroenLinks), A. de Jong (GroenLinks), M. Funnekotter (VVD), L. van Zetten (D66), S. Kagie (PvdA), J. Langenacker (PvdA) en F. de Leeuw-De Kleuver (SP)

Mede aanwezig:

De heren J. Visser (voorzitter), J. Nieuwenburg (wethouder) en mevrouw M. Blaauboer (secretaris)

Verslag: mevrouw M. Veldt (Notuleerservice Nederland)

1. Opening en mededelingen van de voorzitter

De **voorzitter** opent om 17.30 uur de vergadering.

De volgende stukken worden uitgereikt:

- Beantwoording schriftelijke vragen D66.

2. Eindrapport Tunnelstudie Zuidtangent (voorzetting bespreking 25 juni 2009)

Wethouder **Nieuwenburg** heeft de vragen geïnventariseerd die zijn gesteld tijdens de vorige vergadering van de commissie. Mevrouw Bosma vroeg waarom B en W de keuze niet heeft overgelaten aan de raad. De wethouder antwoordt dat het college het besluit heeft voorbereid, maar de raad het laatste woord heeft. Dit heeft de wethouder ook verschillende keren gezegd tegen de gedeputeerde.

Mevrouw **Bosma** wilde tijdens de vorige vergadering weten waarom het college het lopende proces heeft afgebroken. Met dit non-besluit heeft het college de discussie en besluitvorming zeer belast en is de raad min of meer buitenspel gezet. Temeer omdat de voorzitter van het college in de krant heeft gezegd dat de raad heeft besloten dat het plan niet doorgaat. Aan de ene kant laat het college de zaak lopen en aan de andere kant beïnvloedt het de zaak, terwijl de raad nauwelijks de gelegenheid heeft gehad om een behoorlijke discussie te voeren.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat een collegebesluit altijd vooraf gaat aan het raadsbesluit. Er was een open participatieproces waaraan veel mensen hebben meegewerkt, en nu wordt de raad gevraagd om een besluit. Het voorstel is geen non-besluit, maar een besluit gebaseerd op de eindrapportage Tunnelstudie. Het college heeft geprobeerd hiermee zoveel mogelijk recht te doen aan de eerder geleverde bijdragen.

De **voorzitter** stelt voor politieke punten uit te discussiëren in de raadsvergadering.

Mevrouw **Van Zetten** vraagt of de voorzitter kan garanderen of er tijdens de raadsvergadering voldoende tijd is om het onderwerp te behandelen.

De **voorzitter** gaat ervan uit dat de raadsleden er samen voor zorgen dat het debat tijdens de raadsvergadering wordt afgerond.

Wethouder **Nieuwenburg** is het met mevrouw Bosma eens dat de gemeente de kansen voor hoogwaardig openbaar vervoer (HOV) niet moet laten liggen. Het college denkt op basis van dit besluit met de Provincie en het Rijk tot afspraken te kunnen komen die verder gaan dan de Zuidtangent.

Mevrouw **Bosma** vraagt hoe de wethouder de kans op succes inschat nu het college tegen de procedure in heeft besloten om eerst naar het Rijk te gaan.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat een gang naar het Rijk voorzien moet zijn van een goede

onderbouwing. Met de eindrapportage en het daarop gebaseerde besluit heeft de gemeente die onderbouwing.

Er is gevraagd naar onderzoeksgeld voor een extra brug. Dit is niet aan de orde, maar de afspraken met de raad (vastgelegd in het coalitie-akkoord) houden in dat er ook gesproken zou worden over een brug.

Bovendien vragen veel mensen in de stad hiernaar.

Mevrouw **Bosma** vraagt hoeveel extra dit deel van het onderzoek heeft gekost, omdat de raad alleen gevraagd heeft om onderzoek voor een tunnel.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat dit onderzoek niet heeft geleid tot extra kosten, omdat er gebruik is gemaakt van bestaande onderzoeksgegevens.

In Provinciale Staten is gesproken over de Mariatunnel. De VVD vroeg waarom het college hieraan geen steunbetuiging heeft gegeven. De wethouder antwoordt dat de gemeente deze suggestie wel heeft gedaan op ambtelijk niveau. Het college wil graag verder met dit traject, omdat het denkt dat hiermee het zuiden van de stad ontsloten wordt voor automobilititeit.

De heer **Pen** zegt dat de gelden van de Provincie zijn gelabeld voor openbaar vervoer. De gemeente zal deze gelden dus niet in de Mariatunnel kunnen stoppen.

Wethouder **Nieuwenburg** is dit met hem eens, maar voegt toe dat in de eindrapportage staat dat de Mariatunnel belangrijk is voor de verbetering van de bereikbaarheid van Haarlem.

Mevrouw **Bosma** heeft begrepen dat het college binnen de Provincie geen adhesiebetuiging heeft gegeven aan de Mariatunnel, die de bewoners hebben voorgesteld. Ze vraagt hoe geloofwaardig het voorliggende voorstel in dat licht is.

Wethouder **Nieuwenburg** is zeer blij dat de behoefte aan een ontsluiting voor automobilititeit aan de zuidkant van Haarlem gesteund wordt door de bevolking. Deze behoefte staat ook in het structuurplan uit 2003 en is bekend bij de Provincie. Het college wil dit de komende tijd met de Provincie uitwerken in een breder offensief voor verbetering van de bereikbaarheid en de betaalbaarheid daarvan.

De heer Heiliegers heeft namens de VVD opmerkingen gemaakt over het afschieten van varianten. De wethouder heeft altijd gezegd dat het laatste woord aan de raad is en dat de raad zichzelf keuzes ontnemt door varianten af te schieten. Daarom heeft het college alle varianten opgenomen in de eindrapportage.

De heer **Pen** vraagt wat de reactie van de gedeputeerde was op de zinloze discussie over De Kamp.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat de gedeputeerde heeft gezegd dat de raad hierin een stem heeft en dat hij betreurt dat de raad tussentijds uitspraken doet. De voormalig gedeputeerde kent de situatie in Haarlem echter goed en verbaast zich hier niet over.

VVD vraagt om een sterkere lobby naar Den Haag. Het college onderstreept elke lobby voor bereikbaarheid. De wethouder is blij dat de Provincie voor regio Velsen en regio Haarlem de nadruk legt op bereikbaarheid van de westkant van de Metropoolregio Amsterdam. Voor deze eindrapportage was dit een blinde vlek. Nu ligt er een breed pakket ambities voor de ontsluiting van de westkant voor openbaar vervoer en auto's.

Mevrouw **Van Zetten** zegt dat de bijeenkomst over de tweede investeringsimpuls met name hierover ging en vraagt waarom het college daar niet in persoon aanwezig was.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat wethouder Van Velzen 's avonds aanwezig was, maar weg is gegaan omdat het onderwerp erg laat op de agenda stond. Wethouder Van Velzen heeft dit eerder toegelicht en is nu niet aanwezig om zich te verantwoorden. Het onderwerp is opgenomen in het structuurplan en Haarlem is onderdeel van de besluitvorming. De wethouder wil dat raad en college nu eensgezind tegen de Provincie zeggen dat ze dit heel belangrijk vinden.

Mevrouw **Van Zetten** heeft de wethouder meerdere malen gevraagd naar zijn brief uit februari 2009, waarin hij schetste dat alles voor het voorjaarsoverleg in kannen en kruiken was. Ze vraagt waarom dit niet is gebeurd.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat bereikbaarheid steeds opnieuw op de agenda komt en het niet aankomt op aanwezigheid bij een specifieke bijeenkomst. Het is een kwestie van prioriteren en zorgen dat de gemeente de bereikbaarheid van dit deel van de stad voortdurend op de agenda zet. Met dit besluit kan de

gemeente dit op een geloofwaardige manier doen.

Mevrouw **Hoffmans** hoort dat de wethouder wil optrekken met de raad en de Provincie, maar de Provincie heeft duidelijk gezegd dat ze op basis van dit besluit niet verder gaat met gemeente Haarlem. Ze vraagt wat de wethouder heeft gedaan met deze reactie.

Wethouder **Nieuwenburg** weet niet waar mevrouw Hoffmans deze reactie vandaan haalt. Hij vindt het prima dat de voormalige gedeputeerde hem aanspreekt op de besluitvorming van college en raad, maar hij heeft hem gezegd dat de gemeenteraad het besluit neemt. Het werk van de wethouder begint als de gemeenteraad een besluit heeft genomen. De gedeputeerde heeft gezegd dat hij in september 2009 een voorstel voorlegt aan de Provinciale Staten voor het versterken van de bereikbaarheid van het westelijk deel van de Metropoolregio op basis van de besluitvorming van Haarlem. Als de gemeenteraad een besluit genomen heeft, gaat de wethouder samen met zijn collega's uit Heemstede en Velsen praten met de gedeputeerde en de leden van Provinciale Staten over de investeringen en intensiveringen die nodig zijn. Provinciale Staten heeft in dit proces het laatste woord.

Mevrouw **Bosma** vraagt wat de waarde is van het voorliggende bestedingsvoorstel voor de gelden (104 miljoen euro) uit de tweede investeringsimpuls. Deze gelden zijn geormerkt voor de tunnel, maar de wethouder zet in op andere zaken, die 1 tot 2 miljard euro kosten. Mevrouw Bosma vraagt waarom de wethouder eraan voorbijgaat dat dit onrealistisch is.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat het besluit zich richt op investeringen in het openbaar vervoer.

De heer **Heiliegiers** heeft het college gevraagd om duidelijkheid over de financiële implicaties van een groot aantal projecten. Het college loopt op tegen een groot aantal tegenvallers in tijd en gronduitgifte en brengt deze met spoed in kaart. Zij overlegt constant met ontwikkelaars. De wethouder komt hier na de zomer op terug.

Mevrouw **Van Zetten** vraagt of de wethouder zegt dat hij geen tijd meer heeft voor de Zuidtangent.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat dit niet het geval is.

De heer **Heiliegiers** vraagt of het mogelijk is dat de Provincie een bijdrage levert bovenop de standaardbijdrage van Haarlem.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat dit bespreekbaar is. Met dit besluit probeert het college dit voor elkaar te krijgen. Hetzelfde geldt voor andere (woningbouw)projecten.

De heer **Heiliegiers** begrijpt dat het makkelijker wordt een bepaalde richting op te gaan als een partij als de Provincie geld bijlegt.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat zijn collega's het regionaal belang van HOV erkennen, maar niet staan te springen om een financiële bijdrage te leveren. Het voorliggende besluit richt zich daarom op de financiële haalbaarheid. Het college vindt het namelijk niet verantwoord om in de huidige financiële situatie 18 tot 20 miljoen euro te investeren.

De **voorzitter** constateert dat de wethouder avondvullende politieke uitspraken doet. Hij verzoekt de commissieleden om reacties te bewaren voor de raadsvergadering en de wethouder nu uit te laten spreken.

De heer **Pen** vraagt wat de regionale colleges vinden van het besluit van het college.

Wethouder **Nieuwenburg** heeft tegen zijn collega's gezegd dat de gemeenteraad het besluit neemt. De colleges in de regio vinden het standpunt van het college aanvaardbaar en zeggen dat het belangrijk is dat Haarlem en de Provincie het eens worden over de te nemen richting. De komende tijd gaat de wethouder zich richten op het verkrijgen van financiële steun.

De heer **Pen** vraagt of de wethouder gaat bewegen als Velsen en Haarlemmermeer 3 miljoen euro zouden bijleggen.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat de bereikbaarheid van Haarlem ruimtelijke en financiële consequenties heeft voor IJmond en Haarlemmermeer. Dit besluit hebben de deelnemende gemeentes nodig

om een vervolgstap te maken, omdat hiermee duidelijk wordt hoeveel geld er nodig is voor een dekkend HOV-net.

De heer **Pen** concludeert dat de wethouder vastloopt in zijn eigen woordenbrij.

Mevrouw **Funnekotter** vraagt waarom de wethouder nu zoveel problemen maakt over de financiën, terwijl Haarlem pas over een aantal jaren met het geld over de brug hoeft te komen. De gemeente moet ook denken aan de toekomst.

Mevrouw **Hoffmans** vraagt waarom het college er niet voor gekozen heeft om een besluit voor een tunnel aan de raad voor te leggen onder voorwaarde van financiering.

Mevrouw **Bosma** sluit zich aan bij deze vragen. De beslissing over de 104 miljoen euro wordt uiterlijk september 2009 genomen, maar Haarlem is dit bedrag kwijt als het college er allerlei zaken bijhaalt.

Mevrouw Bosma vindt dat Haarlem een afschrijving van 18 miljoen euro over dertig jaar moet kunnen opbrengen voor dit belangrijke onderwerp. Ze vraagt de wethouder om een reactie.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat het besluit voornamelijk zit op het in kaart brengen van de financiële implicaties.

Mevrouw **Hoffmans** leest in het besluit dat het college nog geen keuze voor een tunnel voorlegt, omdat het eerst wil weten of er financiering is. Ze vraagt waarom de wethouder de raad niet vraagt om een besluit voor een tunnel op voorwaarde van financiering.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat dit college gewend is om besluiten gepaard te laten gaan met een solide financiële dekking, en het college vindt dat die er op dit moment niet is in Haarlem. Als Haarlem afspraken aangaat, is de gemeente verplicht deze te kapitaliseren in het investeringsplan. De kosten drukken dus direct op de begroting.

De heer **Pen** zegt dat de gemeente geen verplichting aangaat en wil niet dat de gemeente met lege handen komt te staan.

Wethouder **Nieuwenburg** heeft op dit moment geen aanwijzingen dat de gemeente door dit besluit met lege handen komt te staan.

Er zijn opmerkingen gemaakt over de vertraming van het tracé. In de nota pleit het college voor vertraming, maar de Provincie is er nog geen uitgesproken voorstander van. De regio geeft de voorkeur aan een tram die aansluit op het Amsterdamse net en uiteindelijk de hele regio beslaat. Haarlem kan dit echter niet alleen voor elkaar krijgen en een eenduidig besluit van college en raad van Haarlem is een krachtig instrument om dit op regionale schaal aan de orde te stellen.

De heer **Pen** vraagt of het klopt dat vertraming zonder tunnel niet mogelijk is.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat het gaat om het accommoderen van de vervoerswaarde door/over het Spaarne. De eindrapportage geeft aan dat dit beter kan met een tunnel en veel minder goed met een brug of andere vorm van verbinding.

De heer **Pen** constateert dat dit mosterd na de maaltijd is, omdat de coalitie geen tunnel wil.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat de heer Pen hem hierop niet moet aanspreken. Hij is verantwoordelijk voor het voorliggende besluit en wenst dit te verdedigen.

Mevrouw **Bosma** constateert dat zijn betoog leidt tot de conclusie dat een tunnel noodzakelijk is en vindt het onlogisch dat de wethouder deze conclusie niet trekt.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat het college dit wel logisch vindt.

Mevrouw **Funnekotter** zegt dat iedereen op basis van de rapportage tot dezelfde conclusie komt, en ze begrijpt niet waarom de wethouder de rapportage anders uitlegt.

Wethouder **Nieuwenburg** vindt dat hij de rapportage niet anders uitlegt dan anderen.

De SP heeft gezegd dat het noodzakelijk is de passage rondom het station te verbeteren. Het besluit en de Provincie Noord-Holland onderkennen dit. Dit is belangrijk, omdat het weinig zin heeft om een tunnel aan te leggen als er geen perspectief is op passage van het station. Het is ook nodig om te voldoen aan de opdracht voor een lange tunnel en de reizigersaantallen waar de eindrapportage vanuit gaat. De bedoeling van het voorliggende besluit is hier voortvarend aan te gaan werken.

De heer **Pen** vraagt of dit betekent dat de Provincie zich hard maakt om met deze middelen te investeren in het station.

Wethouder **Nieuwenburg** laat de politieke besluitvorming over aan Provinciale Staten, maar Gedeputeerde Staten geeft aan dat ze dit nu op de agenda gaat zetten.

De heer **Pen** heeft de vergadering van de Provinciale Staten beluisterd en vindt dat deze veel minder geduld hebben met Haarlem dan de wethouder zegt.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat de Provincie de bereikbaarheid van de westkant van de Metropoolregio hoog op de agenda heeft staan. Hiervoor is ruim 100 miljoen euro nodig en de wethouder vertrouwt erop dat Provinciale Staten dit inzien als de gemeenteraad dit besluit genomen heeft.

Mevrouw **Bosma** vraagt waarom het college niet het kleine bedrag van 18 miljoen euro wil opbrengen als het deze bereikbaarheid zo belangrijk vindt.

Mevrouw **Langenacker** vindt het erg verwarrend dat mevrouw Bosma iets anders zegt dan haar fractievoorzitter. Die zegt dat Haarlem geen geld heeft om hierin te investeren.

De **voorzitter** stelt voor de politieke punten te laten voor de raad. De commissie moet tijdens deze vergadering de discussie afronden om het besluit in de raad te kunnen behandelen.

Mevrouw **Langenacker** zegt dat de uitspraak van de wethouder over aansluiting op het station aansluit bij de mening van de PvdA. Ze vraagt of het klopt dat het meenemen van dit knelpunt evenveel kost als een lange tunnel.

Wethouder **Nieuwenburg** wil hierover meer duidelijkheid, omdat het college dit niet weet.

Mevrouw **Hoffmans** zegt dat volgens de maatschappelijke kosten/batenanalyse de middellange tunnel het meest effectief is.

Mevrouw **Langenacker** vindt het wonderlijk dat bij deze oplossing alleen het knooppunt rondom het Spaarne wordt meegenomen en de overige knelpunten worden gelaten voor wat ze zijn.

Mevrouw **Hoffmans** ontkent dit, omdat in de kosten/batenanalyse een aantal varianten met elkaar zijn vergeleken.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat een lange variant die uitkomt bij het station geen oplossing geeft voor het deel dat nog uitgewerkt moet worden en waarvan de financiële implicaties nog niet bekend zijn. Hij wil dat het project een wezenlijke bijdrage levert aan de bereikbaarheid van Haarlem in de regio en dat het voor de gemeente en de inwoners volledig duidelijk is hoeveel Haarlem bijdraagt aan hoeveel bereikbaarheid.

De **voorzitter** beëindigt de discussie en vraagt de wethouder zijn beantwoording te vervolgen.

Wethouder **Nieuwenburg** gaat naar de vragen van het CDA over de efficiëntie van HOV. In de eindrapportage staat dat het gaat om een regionale, duurzame verbinding als alternatief voor automobiliteit en niet zozeer over drie minuten tijdswinst. Het college sluit zich daarbij aan. Bovendien betekent investeren in HOV een enorme economische impuls voor de stad nu de regionale concurrentie en het winkelklimaat sterk onder druk staan. Het college heeft geprobeerd met verve te kiezen voor een tracé, zodat de winkeliers en bewoners toekomst krijgen. Met het autoluw maken van de binnenstad vormt het een samenhangend pakket voor het verbeteren van de bereikbaarheid van de binnenstad.

Mevrouw **Van Zetten** vindt dat de wethouder veel herhaalt en weinig zegt.

Mevrouw **Hoffmans** begrijpt uit zijn verhaal dat de wethouder de raad oproept om te kiezen voor een middellange tunnel volgens tracé A. Die oproep kan ze van harte ondersteunen.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat het besluit van B en W helder is. Als GroenLinks het daarmee eens is, zal het dit besluit vanavond steunen.

Mevrouw **Hoffmans** vraagt of haar conclusie juist is dat het college wil dat de raad kiest voor een middellange tunnel volgens tracé A.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat dit niet in het besluit staat.

Mevrouw **Hoffmans** hoort de wethouder zeggen dat hij met verve de middellange tunnel volgens tracé A verdedigt.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat een lange tunnel langs de Grote Markt op een minder goede manier de binnenstad aandoet. Het college onderschrijft dat dit tracé in het kader van het terugvalscenario de binnenstad goed aandoet.

De **voorzitter** gaat ervan uit dat de discussie in de raadsvergadering zal gaan om besluitpunt 3. Hij vraagt de commissieleden zich goed voor te bereiden op deze tekst om een semantische discussie te voorkomen. Hij vraagt de commissieleden om een laatste, korte bijdrage.

Mevrouw **Bosma** heeft van de wethouder begrepen dat er blinde vlekken zitten in de bereikbaarheid van de westkant van de Metropoolregio, en dat de gemeente zijn uiterste best doet om mee te gaan in een regionetwerk. Ze hoort ook dat hij in feite voor een middellange tunnel is en dat hij hierover voor september 2009 duidelijkheid wil hebben omdat dan duidelijk wordt of Haarlem 104 miljoen euro krijgt voor de aanleg van een tunnel. Mevrouw Bosma vraagt of de wethouder kan toezeggen dat het college besluit om 18 miljoen euro te investeren als deze duidelijkheid er is.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat het college uitgaat van Rijksfinanciering. Als het Rijk zegt dat 800 miljoen euro teveel is, heeft een stadsbestuur het recht om het Rijk te vragen of het lukt met 300 miljoen euro. De wethouder zegt niet dat het kansloos is, maar hij wil wel realistisch zijn en dit toetsen. Zeker omdat het college geen aanwijzingen heeft dat dit bedrag beschikbaar is voor Haarlem, terwijl er op het moment miljarden euro's worden geïnvesteerd in lopende projecten in de regio.

De **voorzitter** constateert dat er een misverstand is. Commissieleden zeggen dat er een harde procedure is en het college zegt dat het buiten deze procedure om naar Den Haag gaat.

Mevrouw **Bosma** hoort de wethouder zeggen dat Haarlem geen 18 miljoen euro over heeft voor dit project, terwijl zijn betoog het belang onderschrijft van meedoen aan dit regionale project.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat dit niet waar is. Hij kan de redenering volgen dat de gemeente een kleine vis moet uitgooien om een grote te vangen, maar het feit blijft dat de gemeente een solide dekking zou moeten vinden voor 18 miljoen euro, en dit veel geld is.

Mevrouw **Van Zetten** vraagt sinds wanneer bekend is dat deze 18 miljoen euro nodig is.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat het gaat om een standaardbedrag. Er is echter sprake van een regionale noodzaak.

Mevrouw **Van Zetten** constateert dat de wethouder geen antwoord geeft op haar vraag.

De heer **Vrugt** zegt dat duidelijk is dat Haarlem ook deze kleine vis niet heeft. Hij vindt het heel wonderlijk dat VVD een voorschot op de toekomst neemt door te blijven zeggen dat het geld ergens gevonden moet worden.

Mevrouw **Funnekotter** denkt dat dit misschien juist iets voor de VVD is.

Mevrouw **Van Zetten** vraagt of de heer Vrugt weet waarom in dat geval de gemeente twee jaar lang een hosannaverhaal heeft gehouden in de stad. Dit was namelijk een jaar geleden al bekend.

Op dat punt geeft de heer **Vrugt** haar helemaal gelijk.

De heer **Pen** hoort de wethouder vijf punten noemen waarom HOV belangrijk is voor Haarlem:

- De concurrentiepositie gaat achteruit.
- De binnenstad gaat achteruit.
- De bereikbaarheid gaat achteruit.
- De winkeliers willen een economische impuls.
- Het geeft een positieve impuls voor 023 in Schalkwijk.

Dit leidt tot de conclusie dat de binnenstad van Haarlem haar top-10 positie verliest als er geen HOV komt. Dit gaat recht in tegen de opmerkingen van de wethouder over de recessie, want het verlies van banen en geld zal de recessie alleen maar erger maken.

Wethouder **Nieuwenburg** nodigt de heer Pen uit om te komen met een amendement waarin hij 20 miljoen

euro dekking aanbiedt. Het college kiest echter voor een realistisch perspectief. Voordat de gemeente dit bedrag investeert, wil het college duidelijke indicaties krijgen dat het Rijk bereid is zijn bijdrage te leveren. Mevrouw **Funnekotter** vraagt of 18 miljoen euro in dat geval niet op de begroting drukt.

Wethouder **Nieuwenburg** antwoordt dat de gemeente in dat geval met aanvullende financiering moet komen, waarvoor solide dekking nodig is. Zover is het college niet, omdat er geen indicaties vanuit het Rijk zijn.

Mevrouw **Funnekotter** hoort de wethouder zeggen dat hij vertrouwen heeft in de Provincie, maar op deze manier krijgt de Provincie geen vertrouwen in Haarlem. Zeker in tijden van crisis is dat geen goede zaak.

De heer **Vrugt** vindt dat het helderheid zou scheppen als het college duidelijk stelt dat de gemeente geen 20 miljoen euro heeft. Dat is namelijk de waarheid.

De heer **Pen** vindt dat de gemeente met die stap inderdaad voortgang zou boeken. De Provincie kent de financiële situatie van Haarlem. Ze zal het begrijpen als het college besluit dat het naar het Rijk wil voor financiering, omdat de gemeente geen geld heeft.

Wethouder **Nieuwenburg** ontkent dat de gemeente met dit besluit geen stap voorwaarts maakt. In het besluit staat dat de Provincie wordt betrokken bij een totaaldekking.

De **voorzitter** vraagt de commissieleden om hun termijn in de raadsvergadering te stelen op de volgende hoofdpunten, uitgaande van het besluit van het college:

- de financiën;
- de procedure en de inschatting van de reactie van de Provincie en het Rijk;
- het proces.

De heer **Pen** zegt dat bij bewoners het idee leeft dat de binnenstad wordt ondertunneld en er huizen zullen omvallen. Hij vraagt wat de wethouder vindt van de communicatie hierover.

Wethouder **Nieuwenburg** is hier tijdens de vorige vergadering uitgebreid op ingegaan. De afgelopen tijd heeft de projectgroep veel energie gestopt in het geruststellen van mensen. Ook in een open participatieproces is het van belang om eenduidig te communiceren op basis van genomen besluiten. Het college zal de bewoners daarom ook informeren als er een besluit is met een solide financiering.

3. Sluiting

De **voorzitter** dankt de aanwezigen voor hun inbreng en sluit om 18.35 uur de vergadering.